

12.11.2019

EOAK/5128/2018

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamiehen sijainen Mikko Sarja

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Riikka Jackson

SIJAISHUOLLON JÄRJESTÄMINEN JA VALVONTA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli lapsensa sijaishuoltopaikan Saviston koti Oy:n menettelyä lapsen sijaishuoltoon liittyvissä asioissa.

Kantelun mukaan kantelijan lapsi ei ole saanut sijaishuoltopaikassaan päihdehoitoa, eikä lapselle ole järjestetty terapiaa, vaikka Saviston koti Oy mainostaa itseään moniammatillisena toimijana.

Kantelun mukaan laitoksessa on käytössä ryhmärangaistuksia, eikä lapsilla ole laitoksessa viikkoita ja harrastuksia. Lapset joutuvat tekemään yksin laitoksen kanssa sopimuksia korvausten maksamisesta käyttövaroista tai hankintavaroista. Kantelussa tuodaan esille, että alaikäisen kanssa ei voida tehdä tällaisia sopimuksia ilman huoltajan suostumusta. Kantelija oli pyytänyt kopioita sopimuksista muttei ollut niitä saanut.

Edelleen kantelun mukaan liikkumisvapauden rajoittamista käytetään siten, että se estää myös koulunkäynnin, eikä harrastusmahdollisuuksia suoda lapsille juurikaan, vaan kerran viikossa pääsee skeittaamaan. Viikonloppuisin on lisätoimintaa, mutta melkein joka viikonloppu 90% lapsista on kotilomalla.

2 SELVITYS

Lapsen sijaishuollosta vastuussa oleva Espoon sosiaali- ja terveystoimi antoi kantelun johdosta lausunnon. Lausuntoon oli liitetty lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän ja lapsen sijaishuoltopaikan Saviston koti Oy:n antamat selvitykset. Selvitysten liitteenä oli kantelijan lapsesta laadittuja lastensuojelun asiakasasiakirjamerkintöjä.

3 RATKAISU

3.1 Päihdehoidon järjestäminen sijoitetulle lapselle

Kantelun mukaan kantelijan lapsi ei ollut saanut tarvitsemaansa päihdehoitoa eikä terapiaa sijoituksensa aikana.

Lapsen asioista vastaavalta sosiaalityöntekijältä saamani selvityksen mukaan Saviston koti on valikoitunut lapsen sijaishuoltopaikaksi, koska se tarjoaa päihdekatkaisua ja arviointia ja lapsen sijoituksen syynä on ollut akuutti päihdeongelma. Lapsen sijaishuollon tarkoituksena hänen nykyisellä osastollaan Parkissa on päihteiden käytön pysäyttäminen.

Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän ja myös Saviston kodin antamista selvityksistä ilmenee, että kantelijan lapsi on käyttänyt huumausaineita ollessaan sijoitettuna Saviston kotiin. Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän selvityksestä ilmenee, että lapsen päihteiden käyttö ja sen aiheuttamat mahdolliset toimenpiteet käsitellään yhdessä kantelijan ja lapsen kanssa asiakassuunnitelmanneuvottelussa.

Saviston kodin selvityksen mukaan laitoksessa on moniammatillinen työryhmä, johon kuuluu sairaanhoitajia, sosionomeja, lähihoitajia, nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajia sekä lasten ja nuorten erityisohjaajia. Saviston kodilla on myös oma lääkäri, joka on sekä päihdelääkäri, että nuoriso-psykiatri. Lääkäri on selvityksen mukaan tavattavissa viikoittain yksikössä. Selvityksen mukaan kantelijan lapsi on ollut lääkärin potilaana sijoituksena aikana ja tavannut lääkäriä säännöllisesti.

Saviston koti ei selvityksensä mukaan tarjoa lapsille terapiapalveluja oman henkilökunnan toimesta, vaan yksilöllinen terapia järjestetään tarvittaessa ostopalveluna siten, että aikaisemmat lapsen hoitokontaktit pyritään mahdollisuuksien mukaan säilyttämään.

Asiassa saamani selvityksen perusteella totean, että minulla ei ole mahdollisuutta arvioida kantelijan lapselle Saviston kodissa järjestetyn päihdehoidon vaikuttavuutta, vaan tämä tehtävä kuuluu lapsen sijaishuoltoon sijoittaneelle kunnalle ja lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle.

Korostan, että lapsen huostaanottaneella kunnalla on velvollisuus järjestää sijaishuoltoon sijoitetulle lapselle sellaista sijaishuoltoa ja palveluita, joilla voidaan auttaa lasta lapsen sijoittamisen perusteena olleissa ongelmissa, kuten päihdeongelmassa. Lapsen sijoittanut kunta on sijoituksen aikana velvollinen valvomaan, että lapsi saa myös tosiasiallisesti hänen yksilöllisen tarpeensa mukaista sijaishuoltoa ja siihen liittyviä palveluja.

Kunta ei voi siirtää vastuutaan järjestää ja valvoa lapsen tarpeisiin vastaavia palveluita lapsen sijaishuoltopaikalle. Mikäli lapsi tarvitsee sijaishuollon aikana sellaisia palveluita, jotka eivät kuulu sijaishuoltopaikan palveluvalikoimaan, on kunnan järjestettävä palvelut muutoin, esimerkiksi ostopalveluna. Tällaisia erikseen järjestettäviä lapsen tarpeisiin vastaavia palveluja voivat olla esimerkiksi erilaiset terapia- ja psykologipalvelut ja päihdehoitoon liittyvät palvelut.

Lapselle tehtävässä asiakassuunnitelmassa voidaan yhteistyössä lapsen ja lapsen huoltajan kanssa suunnitella ja sopia lapsen tarpeiden mukaisten palvelujen järjestämisen tavoista. Kuten edellä totesin, lapsen sijoittanut kunta vastaa palvelujen järjestämisestä ja niiden kustannuksista.

3.2 Vahingonkorvauskäytäntö Saviston kodissa

Kantelussa tuodaan esille, että Saviston koti edellyttää alaikäisten itse tekemän sopimuksen aiheuttamiensa vahinkojen korvaamisesta laitokselle ilman huoltajien suostumusta.

Saviston kodilta saamani selvityksen mukaan Saviston kotiin sijoitetuille lapsille maksetaan kuukausittain 52 euroa käyttövaroja siten kuin lastensuojelulaissa säädetään. Varat maksetaan lapselle joko käteisenä tai lapsen hallinnoimalle pankkitilille. Käyttövarat on tarkoitettu lapsen omaan käyttöön, ja lähtökohtaisesti lapsi saa itse päättää niiden käyttämisestä.

Saviston kodissa on selvityksen mukaan käytäntönä, että lapselle varataan käyttövarojen lisäksi kuukausittain 120 euroa niin sanottuja hankintavaroja. Tämä on summa, jolla lapselle voidaan hankkia hänen tarvitsemiaan kulutustuotteita lapsen omaohjaajan harkinnan mukaan.

Saviston kodin selvityksessä todetaan, että kantelijan lapsi oli rikkonut laitoksen seiniä potkimalla ja lyömällä niitä niin, että seiniin oli tullut reikiä. Lapsen käyttöön varattuja hankintavaroja oli tästä syystä vähennetty huhtikuussa 100 € ja toukokuussa 90 €. Lisäksi lapsi oli selvityksen mukaan rikkonut laitoksen ison kellon kaksi kertaa. Lapselta oli kesäkuussa vähennetty hankintavaroista kellojen rikkomisen johdosta yhteensä 60 €. Selvityksen mukaan lapselle ei kuitenkaan ollut jätetty hankkimatta peruskäyttövaatteita tai -tavaroita. Pääasiassa skeittausharrastukseen liittyviä hankintoja ei vahinkojen takia ollut tehty huhti- ja toukokuussa.

Saamastani selvityksestä ilmenee, että jokaiselle Saviston kotiin sijoitetulle lapselle maksetaan kuukausittain mainittu 120 euroa lapsen omia hankintoja varten. Pidän tätä lähtökohtaisesti myönteisenä toimintatapana. Totean kuitenkin, että kaikille lapsille maksettavat hankintavarat ovat niiden luonteen vuoksi osa lapsen sijaishuollosta aiheutuneita kustannuksia, joista on viime kädessä vastuussa lapsen sijoittanut kunta, esimerkiksi osana lapsen hoidosta maksettavaa hoitopäivämaksua.

Sijaishuollossa oleva lapsi voi aiheuttaa sijaishuolto paikassa tai sen ulkopuolella vahingon, joka periaatteessa kuuluu vahingon aiheuttajan eli lapsen korvattavaksi. Lapsen vahingonkorvausvelvollisuus edellyttää, että lapsi on aiheuttanut vahingon tahallaan tai huolimattomuuttaan. Vahingonkorvausvastuulla ei ole alaikäraja.

Vahingonkorvauslain mukaan, jos vahingon on aiheuttanut kahdeksaatoista vuotta nuorempi, hän on velvollinen korvaamaan siitä määrän, joka hänen ikäänsä ja kehitystasoonsa, teon laatuun, vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusoloihin sekä muihin olosuhteisiin katsoen harkitaan kohtuulliseksi. Korvauksen suuruus on arvioitava jokaisen lapsen kohdalla yksilöllisesti.

Alaikäisellä lapsella ei ole holhustoimilain nojalla yleistä kelpoisuutta tehdä oikeustoimia. Lapsen tahallisesti aiheuttamasta vahingosta voidaan edellä todetun mukaisesti sopia vahingonkorvaus, mutta lapsella ei ole kuitenkaan oikeutta tehdä yksin sopimuksia, jolleivät ne ole holhustoimilain edellyttämällä tavalla olosuhteisiin nähden tavanomaisia ja merkitykseltään vähäisiä. Sopimus, jonka tekemiseen lapsella ei ole oikeutta, ei holhustoimilain mukaan sido häntä.

Katson, että tällaisessa tilanteessa, jossa kysymys on kaikille lapsille yhdenvertaisesti maksettavasta hankintavarasta, laitos ei lähtökohtaisesti voi päättää yksipuolisesti näiden varojen käytämisestä lapsen aiheuttaman vahingon korvaamiseen. Sen sijaan laitoksella on mahdollisuus yhteistyössä lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän, lapsen huoltajien sekä sijoitetun lapsen kanssa selkeästi sopia tällaisesta vahingon korvaamisen mahdollisuudesta. Tällainen sopiminen edellyttää lapsen antamaa aitoa suostumusta sekä myös lapsen edunvalvojan (lapsen huoltajan) ja lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän suostumusta.

3.3 Rajoitustoimenpiteet

Kantelija arvosteli myös Saviston kodin rajoitustoimenpidekäytäntöjä. Kantelun mukaan Saviston kodissa on käytössä ryhmärangaistuksia, eikä lapsilla ole tarpeeksi virikkeitä tai harrastuksia.

Saamani selvityksen liitteenä ei ollut lasta koskevia rajoitustoimenpidepäätöksiä eikä niihin liittyviä kirjauksia. Saviston kodin antamasta selvityksestä ilmenee kuitenkin lapsen liikkumisen rajoittamiseen johtaneet olosuhteet. Liikkumisvapauden rajoittamista koskevista päätöksistä on ollut mahdollisuus valittaa hallinto-oikeuteen. Tämän takia en tutki asiaa tältä osin enemmälti.

Saamastani selvityksestä ei ilmene, että Saviston kodilla olisi käytössään ryhmärangaistuksia. Toisaalta tällaisia rangaistuksia ei ole myöskään yksilöity kantelukirjoituksessa lukuun ottamatta ”karkkirangaistusta”. Tähän nähden totean vain yleisesti, että laillisuusvalvonnassa on vakiintuneesti katsottu, että kaikkiin sijoitettuihin lapsiin kohdistuva seuraamus ryhmä- tai joukkorangaistuksena ei ole hyväksyttävä kasvatuskeino. Mikäli yksittäisen lapsen tai yksittäisten lasten sääntöjen vastaisen menettelyn johdosta seuraamukset kohdistetaan kaikkiin laitoksessa asuviin lapsiin, ei lapsia tällöin kohdella yksilöllisellä ja heidän olosuhteensa huomioivalla tavalla, vaan kysymys on mielivaltaisesta menettelystä.

Totean vielä yleisesti, että laitoksessa noudatettavat säännöt on erotettava lain tarkoittamista rajoitustoimenpiteistä. Lapsella on oikeus saada hyvää hoitoa ja kasvatusta myös sijaishuollossa. Hyvään lasta yksilönä kunnioittavaan kasvatukseen luettavien sääntöjen tulee olla oikeassa suhteessa niiden tavoitteisiin. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että kasvatukselliset säännöt ja lapselle asetettavat rajat eivät saa mennä pidemmälle eivätkä kestä pidempään, kuin on välttämätöntä niiden hyväksyttävän tavoitteen toteuttamiseksi.

Harrastusten ja virikkeiden osalta Saviston kodin antamassa selvityksessä todetaan Saviston kodissa olevan säännöllisiä ryhmiä, joita ovat päivittäin pidettävät aamukokoukset ja iltakokoukset, kahdesti viikossa järjestettävät yhteisökokoukset, kerran viikossa järjestettävä liikuntaryhmä, kahdesta viikossa järjestettävät elämänhallintaryhmät sekä viikonloppuisin järjestettävä yhteistoiminta. Yhteisökokouksessa on sovittu, että skeittihalliin (50 km matkan päässä) pääsee kerran viikossa, mutta laitoksen pihalla on mahdollista skeitata päivittäin.

Harrastuksiin liittyen totean yleisesti, että sijaishuoltoon sijoitetulla lapsella on oltava mahdollisuus, niin pitkälti kuin se on yksilöllisin perustein mahdollista, saada monimuotoisia elämänkokemuksia, harrastaa ja solmia normaaleja ihmissuhteita. Laitoksen tulee tukea ja kannustaa lasten harrastustoimintaa ja reagoida lasten harrastuksiin liittyviin pyyntöihin kohtuullisessa ajassa.

3.4 Sijaishuollon valvonta

Lastensuojelulain 49 §:n 2 momentin mukaan lapsen sijaishuolto voidaan järjestää perhehoitona, laitoshuoltona taikka muulla lapsen tarpeiden edellyttämällä tavalla. Sijaishuoltopaikan valinnassa tulee 50 §:n mukaan kiinnittää erityistä huomiota huostaanoton perusteisiin ja lapsen tarpeisiin sekä lapsen sisarussuhteiden ja muiden läheisten ihmissuhteiden ylläpitämiseen ja hoidon jatkuvuuteen.

Lastensuojelulain 24 §:n 1 momentin mukaan lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän on valvottava lapsen edun toteutumista. Lain 29 §:n 1 momentin mukaan lastensuojelua toteutettaessa lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tai muun lastensuojelun työntekijän tulee tavata lapsi asiakassuunnitelmaan tarkemmin kirjattavalla tavalla riittävän usein henkilökohtaisesti.

Lastensuojelulain 53 §:n 2 momentin mukaan lapselle on järjestettävä asiakassuunnitelmaan tarkemmin kirjattavalla tavalla riittävä mahdollisuus tavata henkilökohtaisesti hänen asioistaan vastaavaa sosiaalityöntekijää tai muuta lastensuojelun työntekijää muiden läsnä olematta ja keskustella häntä itseään ja sijaishuollon toteuttamista koskevista asioista.

Lastensuojelulain 79 §:n 1 momentin mukaan lapsen sijoittaneen kunnan tehtävänä on valvoa, että lapsen sijoitus perhehoitoon tai laitoshuoltoon toteutuu tämän lain mukaisesti ja lapsi saa sijoituksen aikana ne tarvitsemansa palvelut ja tukitoimet, jotka sijoituskunnan on 16 b §:n mukaisesti järjestettävä.

Lapsella on sijaishuollon aikana oikeus saada sijaishuoltopaikassa hänen tarpeidensa mukaista hoitoa ja huolenpitoa. Sijaishuollosta vastuussa olevan kunnan on sijaishuoltopaikkaa valitessaan ja sijaishuoltoa järjestettäessä kiinnitettävä erityistä huomiota huostaanoton tarkoituksen toteuttamiseen eli siihen, että sijaishuoltopaikassa järjestettävät palvelut, kasvatusta ja huolenpito vastaavat niihin ongelmiin ja lapsen hoidon ja huolenpidon tarpeisiin, jotka ovat olleet huostaanoton perusteena. Sijaishuoltopaikkaa valittaessa on arvioitava myös lapsen etua ja erityisesti yksilöllisesti sitä, mitkä ovat lapsen fyysiset, psyykkiset, emotionaaliset ja sosiaaliset tuen tarpeet.

Lapsen sijaishuollosta vastuussa olevan kunnan on arvioitava edellä sanotun mukaisesti koko lapsen sijoituksen aikana sitä, vastaako lapselle annettu sijaishuoltopaikka lapsen tarpeisiin. Sijoituksen aikana lapsen sijaishuollon valvonnasta ja hoidon ja huolenpidon laadun seuraamisesta vastaa käytännössä lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä. Sosiaalityöntekijän on erityisesti valvottava lapseen kohdistettujen rajoitustoimenpiteiden käyttöä sekä sijaishuoltopaikan kasvatustapojen ja käytäntöjen käyttöä.

Sijaishuoltopaikan valvonnan tulee olla jatkuvaa riippumatta siitä, onko sijaishuoltopaikan osalta ilmennyt aiheutta erityiseen huoleen. Sosiaalityöntekijän on varmistettava, että lasta kohdellaan asianmukaisesti lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Tässä tarkoituksessa lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tai muun lastensuojelun työntekijän tulee tavata lapsi riittävän usein henkilökohtaisesti.

Lapsen henkilökohtainen tapaaminen ja hänen kuulemisensa sekä muu keskinäiseen vuorovaikutukseen perustuva havainnointi ovat välttämätön osa valvontaa. Tapaamisten tai yhteydenottojen järjestämistä ei voida toteuttaa pelkästään antamalla sosiaalityöntekijän yhteystiedot lapselle. Tapaamisten järjestäminen ei voi jäädä myöskään yksinomaan lapsen omien yhteydenottojen varaan, vaan sosiaalityöntekijän on oltava yhteydenpidossa oma-aloitteinen.

Sijaishuollon aikana lapsen sijaishuoltoon sijoittaneella kunnalla on oikeus ja velvollisuus vastata lapsen hoidosta, kasvatuksesta ja valvonnasta sekä muusta huolenpidosta, kuten myös näiden toteuttamiseksi tarpeellisesta opetuksesta ja terveydenhuollosta siten kuin lastensuojelulain 45 §:ssä säädetään. Toimielimen tulee varmistaa lapsen mahdollisuus käydä koulua sijaishuollon aikana. Toimielimen vastuulle kuuluu myös sen varmistaminen, että lapselle hyödylliseksi todetut terveydenhuoltopalvelut ja muut palvelut järjestetään ja niiden jatkuvuus turvataan sijaishuollon aikana.

Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tulee jatkuvasti arvioida, millaisia palveluja lapsi tarvitsee ja miten ja milloin ne järjestetään hänelle. Lapsen hoidon suunnittelusta ja toteuttamisesta on ensisijaisesti vastuussa siis sijaishuollosta vastuussa oleva toimielin, mutta palvelujen käytännön järjestämisessä lapsen huoltajan, lapsen, sijaishuoltopaikan sekä sosiaalityöntekijän ja tarvittaessa eri viranomaisien on tehtävä yhteistyötä. Ellei sijaishuollon laatua valvota jatkuvasti, ei sosiaalityöntekijä pysty varmistumaan siitä, että lapsi saa sijaishuoltopaikassaan tarpeidensa mukaisia palveluja ja hyvää kohtelua.

Espoon kaupungilta saamastani selvityksestä ilmenee, että kantelijan lapsen asioista vastaavalla sosiaalityöntekijällä on ollut suuri määrä erilaisia vaativaa sosiaalityötä tarvitsevia asiakasperheitä. Hänellä on tämän lisäksi ollut muita tehtäviä. Tämä on sosiaalityöntekijän minulle antaman selvityksen mukaan vaikuttanut siihen, millä tavoin hän on voinut tehdä sijaishuollon sosiaalityötä ja sijaishuollon valvontaa.

Selvityksen mukaan kantelijan lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän asiakasmäärä oli selvityksen antohetkellä 36 asiakasta. Sosiaalityöntekijän arvio laitoshoidon sosiaalityön vaativuudesta oli, että lakisäätöiset tehtävät, kuten asiakassuunnitelmien laatiminen, asianosaisten tapaamiset ja kuuleminen sekä dokumentointi, oli ollut mahdollista suorittaa lain vaatimissa rajoissa. Edelleen sosiaalityöntekijän arvio oli, että asiakaslasten ja heidän perheidensä tilanteet ovat hyvin vaativia ja monimutkaisia. Suhteessa tähän asiakasmäärä oli liian suuri sen lisäksi, että työtä tehdään pääasiassa yksin.

Käytettävissä oleva aika ei sosiaalityöntekijän arvion mukaan riitä muun muassa asiakkaiden perus- ja itsemääräämisoikeuksia rajoittavien päätösten riittävän paneutuvaan tarpeellisuuden arvioimiseen tai toteuttamiseen puhumattakaan sosiaalityöntekijälle kuuluvan sijaishuoltopaik-

kojen valvonnan täysimääräisestä toteuttamisesta. Työn tekemisen puitteet eivät sosiaalityöntekijän näkemyksen mukaan anna mahdollisuuksia riittävälle tiedon hankinnalle ja lapsen edun analysoimiselle yhdessä yksittäisen lapsen, tämän lähiverkoston ja työyhteisön kanssa.

Sosiaalityöntekijän selvityksen mukaan vastuusosiaalityöntekijän työhön kuuluu myös liikaa sosiaalityöntekijän työhön kuulumattomia työtehtäviä, kuten arkistointia, postitusta, siivousta, autojen huoltamista ja tulkkitilausten varaamista sekä monia muita toimistosihteerin tehtäviä, mikä on pois sosiaalityön asiakasperheille kuuluvalta ajalta. Muun muassa edellä mainittujen asioiden johdosta kantelijan lapsen vastuusosiaalityöntekijä oli vaihtanut työtehtäviä 29.10.2018 alkaen.

Espoon sosiaali- ja terveystoimen nyt (ja myös aikaisemmin toisessa asiassa) antamasta selvityksestä ilmenee, että Espoon valtuusto on keväällä 2018 asettanut tavoitteeksi, että sosiaalityöntekijöiden asiakasmäärän tulisi olla enimmillään 30 asiakasta per sosiaalityöntekijä. Pidän tällaista tavoitetta oikeasuuntaisena sosiaalityöntekijöille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisen turvaamiseksi. Espoon sosiaali- ja terveystoimen antamasta selvityksestä kuitenkin ilmenee, ettei tähän tavoitteeseen ole ainakaan vielä päästy. Selvityksestä ilmenee myös, että Espoon perhe- ja sosiaalipalvelut on ryhtynyt toimenpiteisiin toimistohenkilökunnan lisäämiseksi.

Totean, että lastensuojelusta vastuussa olevan toimielimen ja käytännön lastensuojelutyöstä vastuussa olevien esimiesten tulee varmistua siitä, että sijaishuollon sosiaalityöntekijöillä on tosiasiallinen mahdollisuus suoriutua lakisääteisistä tehtävistään.

Katson, että kantelijan tapauksessa sosiaalityöhön osoitettujen voimavarojen niukkuus on saattanut vaarantaa kantelijan lapsen tärkeiden etujen ja oikeuksien toteutumisen sijaishuollon aikana. Koska minulle annetussa selvityksessä on ilmoitettu, että sosiaalityöhön osoitetaan lisää voimavaroja, tyydyn kiinnittämään Espoon sosiaali- ja terveystoimen huomiota edellä sijaishuollon järjestämisestä ja valvonnasta sanottuun.

4 TOIMENPITEET

Kantelu ei anna minulle aihetta muuhun, kuin että kiinnitän Espoon sosiaali- ja terveystoimen huomiota edellä kohdissa 3.1–3.4 sanottuun. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Espoon sosiaali- ja terveystoimelle.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveystoimi antaa tiedon tästä ratkaisustani Saviston koti Oy:lle.